

1. čtení: Iz 55,10-11 2. čtení: Řím 8,18-23

Ev.: Mt 13,1-23

Žl 65 Semeno padlo na dobrou půdu a přineslo užitek.

Kapka rosy z Božího slova: půdou pro Boží slovo je mé srdce? Snažím se Boží slovo poznávat? Usiluji o život podle něho? Jsem v tomto úsilí vytrvalý? ...Pokud vnímám, že zatím nevytvářím dobré podmínky pro to, aby Hospodinovo slovo přinášelo v mém životě užitek, nemusím si zoufat – každý den dostávám novou příležitost, abych tento stav změnil. Na druhou stranu je ovšem třeba využít tuto příležitost dnes – a ne „až později“...

Bůh tě miluje jedinečným odstínem své odvěké lásky

Ježíš tě miluje tak nesmírnou láskou, ale ty to nevidíš, a proto trpíš. (sv. Terezie od Dítěte Ježíše)

Bůh stvořil každého člověka v neopakovatelném úkonu lásky: „Chci, abys existoval, protože tě miluji jedinečným odstínem své odvěké lásky.“ Ono „chci“ vyslovené ve vztahu k nám je jedinečné mezi všemi „chci“, jaká Bůh už

vyslovil a ještě vysloví. Zamiloval si nás odstínem své lásky, který vyhradil jedině nám a který je neopakovatelný. Odtud pochází zdroj naší největší důstojnosti. V jejím důsledku v sobě chováme to, co nikdy nedokážeme vyjádřit před druhým člověkem a co mu nedokážeme předat. Stejně tak ani my nebu-

deme nikdy s to pochopit a přijmout nejhlubší tajemství druhého člověka, i kdyby to byl náš nejmilovanější.

Svatá Terezie od Ježíše se snažila vyjádřit toto tajemství přirovnáním k tajné komnatě, kterou chováme ve svém nejhlubším nitru, kde může přebývat jenom Bůh, náš Otec. Kromě něho tam nemá přístup žádné stvoření. Právě tam, v té hlubině nepřístupné zraku ostatních bytostí, Otec opakuje jenom pro nás a bude navěky opakovat: „Jsi mé jediné dítě, miluji tě láskou, jakou nebyla milována žádná z andělských ani lidských bytostí.“

www.pastorace.cz

KŘÍŽ: BŮH SE ČINÍ ZRANITELNÝM

Žádná lidská láska neexistuje bez bolesti. Rovněž Boží láska dosahuje svého dovršení v bolesti. Miluje-li totiž Bůh člověka, činí tím sám sebe zranitelným. Kříž symbolizuje lásku Boha k člověku i Boží utrpení způsobené lidskou uzavřeností.

Pohledem na kříž jsme zasvěcováni do tajemství božské lásky. U kříže tušíme, že ani naše láska k Bohu se neobejde bez bolesti, že ve chvíli, kdy milujeme Boha, zároveň trpíme svou omezeností. Když nás láska otevírá Bohu, bolí to.

Ježíš se ve své lásce dotýkal lidí a objímal je. Věnoval jim svou blízkost a lidé se v ní cítili dobře. Zřejmě z něho vycházelo teplo lásky, které druhým říkalo, že jsou akceptováni a Bohem milováni.

Kříž není ztroskotáním této lásky, ale jejím dovršením. Vypovídá o tom Ježíšovo gesto na kříži. V jeho rozpažených pažích nemusíme vidět jen projev bolestného zápasu, nýbrž i výraz lásky. Sám Ježíš o tomto gestu říká: „A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě“ (Jan 12,32). Ježíš rozprahuje paže, aby nás pozval do své laskavé náruče.

Evangelista Jan vysvětluje gesto ukřížování obrazem probodnutého srdce, z něhož proudí krev a voda, z něhož se nám lidem dostává Boží lásky.

Široce rozpažené paže symbolizují lásku, která ponechává volnost, která nesvírá, a která nás nechává svobodně dýchat.

Ježíš se nechává přibít na kříž. Ve své lásce se nechává spoutat. Ukřížovaná láska Boží se za nás vydává.

V řeči na rozloučenou o ní Ježíš říká: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život“ (Jan 15,13). Ježíš miluje své přátele bezpodmínečně. V tom mu nemůže zabránit ani smrt.

Vrchol každé lásky spočívá právě v tom, že miluje druhého až k smrti. Ježíš nás miluje až k smrti, až za smrt. Pravá láska přemáhá smrt. Vytváří vztah, který nemůže být zničen ani smrtí.

www.pastorace.cz

Je-li člověk Boží, všechny věci mu prospívají

Informace shora máme, říkáme tomu Boží zjevení. A co se dozvídáme? Strach je od ďábla. Kristus stále říká učedníkům: „Nebojte se!“ Něco jiného je obava, která má racionální důvod – nemůžu přecházet silnici, aniž bych se rozhlédl, nemůžu špatně jíst, abych nedostal nějakou chorobu, nemůžu souhlasit s tím, že budu dýchat špatný vzduch. Musím mít na zřeteli svůj život

a starat se o něj. Tam je obava na místě. Ale strach, který je nad to, ne. Strach je něco naprosto negativního, co ochromuje a nic neřeší. Proto křesťanství vyzývá: Nebojte se, protože Bůh vás zachrání. Tomu říkáme spása. A tahle radostná zvěst – evangelium – svědčí o tom, že pokud jsem Boží, jsem v jeho rukou. Jsem jeho milované dítě. On je moje záštita a ochrana.

Mám důkazy z vlastního života, že to funguje. A tomu se říká víra. Když věřím pořádně, nebojím se, když věřím špatně, mám strach. Mohu se opírat jen o tu jeho informaci: „Já jsem Bůh dobrý a milosrdný a u mě teprve existuje ten pravý život.“ Podle papeže Františka zní jméno Boha „Milosrdenství“. Nikoliv náhodou vyhlásil rok milosrdenství, aby zdůraznil, že milosrdenství svědčí o tak nepochopitelné Boží lásce, která záleží na záchraně každického člověka.

Proč ale lidé musí trpět rakovinou, záplavami, válkou nebo tím, že jim někoho blízkého nějaký magor zamorduje?

To bychom chtěli odhalit tajemství Boha. Tyhle věci nelze pochopit, ani vysvětlit. Záplavy a války byly odjakživa. A proč to Bůh dopustil? Jak to můžu vědět, když jsem jenom stvořený člověk? Nemůžu přijít na kloub Bohu. Nemůžu přijít na kloub tomu, proč došlo k holokaustu šesti milionů Židů. Co si říkali, když šli do plynu? Je Hospodin? Není Hospodin? Jak je možné, že nás tohle potkalo? Takové věci nelze z naší úrovně postihnout. Nevím a nikdy nepochopím, proč se třeba dítě dostalo pod kola auta. Jenom důvěřuji, že to nějaký smysl může dostat, protože Bůh nedopouští nic, co by nebylo k mému dobru.

Jestliže mě potká utrpení, může dostat nějaký smysl. I já osobně jsem byl obrán o to, na čem mně nejvíc záleželo. A ukázalo se, že jsem dostal daleko větší dar. Čili platí to, co říká Kateřina Sienská: Je-li člověk Boží, všechny věci mu prospívají. I ty negativní. Jakkoliv to nelze pochopit v okamžiku, kdy se to děje. Nikdy. Až s odstupem času. Pořád totiž zůstávám v situaci tohoto světa po pádu člověka. Situace po pádu se rozeběhla, a ještě neustále trvá. Vítězství může přijít jenom v oblasti ducha, ne v oblasti tohoto světa. A Kristus to právě řeší přes svůj kříž a zmrtvýchvstání.

Takže mě svým „Vezmi kříž svůj a následuj mě“ vlastně k utrpení vybízí? Třebaže si to člověk zavařil, chce ho Bůh dostat do své náruče. Jenže když člověk Boha už jednou odmítl, tak jeho první reakce je odpor, nechut'. V první fázi na cestě k Bohu jsme proto v situaci, kdy neseme kříže. A protože Bůh všechno stvořil z lásky, protože chce všechno zachránit a na všem mu záleží, musí to vyústit dobře. Klidně může nechat existovat zlo, protože tím člověk získává daleko lepší cíl. Je to jako v životě. Cokoliv velmi těžkého umí Bůh převést v úžasné dobro. Lepší než se nám kdy mohlo zdát.

Postupem času zjistíme, že nám prospělo, když nám Bůh něco vzal. My jsme se k tomu upnuli, vytvořili jsme si vlastní plán: „Paně Bože, jenom mi prosím tě tohle neber!“ A on mi právě tohle vezme, protože mně chce dát něco lepšího. Pokud ovšem chci. Jedině křesťanství dává smysl utrpení. O Bohu se říká, že dokáže psát rovně i na šikmých řádcích.

www.pastorace.cz

Bolest je dobrá, ukazuje ti, kde je problém

Bolest je dobrá, ukazuje ti, kde je problém. Nesnaž se bolest zmírnit, dokud nenajdeš problém.

Boží pravda přináší často bolest, protože ukazuje na náš problém, ale jeho pravda nám také vždy ukáže cestu ke svobodě.

Až to poznáš, budeš se radovat i ve všech zkouškách, které Bůh dopouští proto, aby ti pomohly udržet se na cestě života.

www.pastorace.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 12. 7. do 19. 7. 2020

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
15. neděle v mezidobí 12. 7.	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Špičky	9:30	Na úmysl dárce
	Bělotín	11:00	Za † Josefa Maláta k 15 výročí úmrtí a živou a † rodinu Malátovu
Sobota 18. 7. <i>sv. Emilián</i>	Černotín	17:30	<i>Volná intence</i>
16. neděle v mezidobí 19. 7.	Bělotín	8:00	Za † rodiče Polákovy, syna Josefa, sourozence a živou rodinu
	Špičky	9:30	<i>Volná intence</i>
	Hustopeče	11:00	Za Josefa Jaška, Josefa Horáka, živou rodinu a dvo

světlem pro mé nohy je tvé slovo

aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle 12. VII.	pondělí 13. VII.	úterý 14. VII.	středa 15. VII.	čtvrtek 16. VII.	pátek 17. VII.	sobota 18. VII.
2 Sam 14-17 Job 19-21	2 Sam 18-20 Job 22-24	2 Sam 21-24 Job 25-27	Reflexe	Flp 1-4 Job 28-30	1 Král 1-3 Job 31-33	Reflexe

Ohlášky:

- ⊗ Charita Hranice zve všechny vedoucí skupinek, koledníčky Tříkrálové sbírky s jejich rodiči a přáteli na promítání rodinného filmu MIA A BÍLÝ LEV v pátek 17. července 2020 ve 21:00 hodin v Letním kině v Hranicích. Vstupné 50 Kč.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614
E-mail: farahustopece@gmail.com
<https://www.ihustopece.cz/farnost/>

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 300 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.